

ს ი ა ნ ბ ი



„უკმაყოფილო“ მასკინდები

ვიწის მთაგრობამ ხელი შეუწყო გერმანელთა და იტალსელთა შეტრას საფრანგეთში. მოსახლეობისათვის რომ თვალი ახვებიათ, პეტრეა „უკმაყოფილება“ გამოსთქვა გერმანელ ჯარების შეტრის გამო საფრანგეთის არაოკუპირებულ ზონაში.

გაზეთბედიან

10/21
1943
ნახ. ი. გენუზაძისა



პეტრე (პიტაგორა) — კეთილი იყოს, ფიურერ, ჩემთვის თქვენი აქ მოხვლა!
ლაშვანი — ჩემთვისაც, ფიურერ...
პიტრე — ცოტა უკმაყოფილო კი გახლავართ, ფიურერ, ... რომ დღემდე არ გვეხტუნრეთ აქ, არაოკუპირებულ საფრანგეთში.

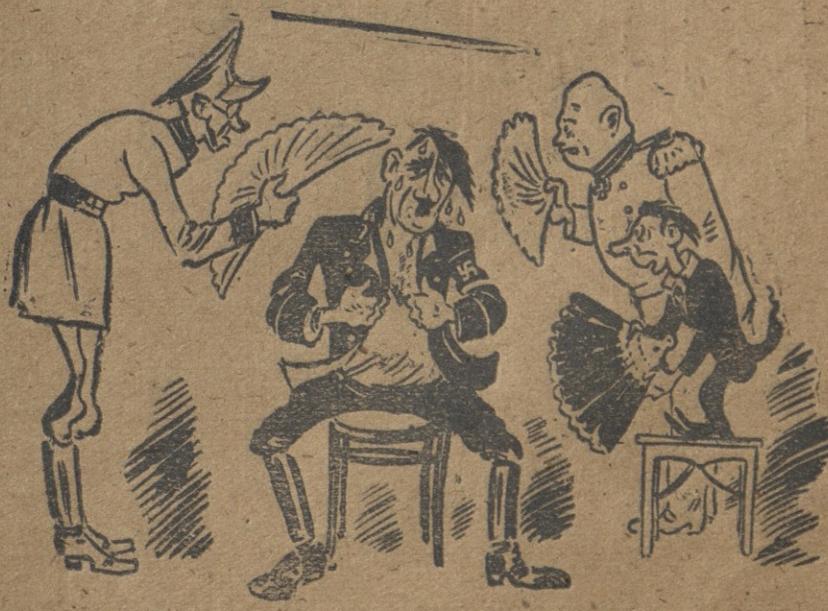
ჰოლგავ, ჰოლგავ!

ვოლგავ, ვოლგავ, მოკაშკაშევ, დიდ რუსეთის წყალთა დედა!
შათვი სცემს და მუხი გრავინავს შენს ნაპირთა კალთაზედა,
მეხი გრავინავს და შემოჭრილ ყ.ჩაღების ურდოს — მზაკვრულს,
ეს რა კრუსჩჩევა დამართია — ხასიკვდილოდ მახვილდაკრულს?
რა კულამოტუბული გარბის ჯოჯი არიელთა,
ეს რა უხვად მოჰფენია მათი ბურღლა მაგ შენს ველთა?
აკი გუშინ, თუ გუშინწინ ტრაბახობდა „ფიურერი“,
რომ მის ღაშქარს „უძლეველსა“ — ვერ გახტებდა ვერაფერი?
აკი იგი შენს ნაპირებს — ვერაგულად გადმოლახულს —
გუშინ შთანთქმავს უპირებდა, როგორც ჩაროხს — შემომახულს,
აკი უნდა შენს გულმკერდზე დაებჯინა ბილწი ფეხი
და, დაფლავის ბრაბა-ბრუხით ზედ დაუდგა მოწის კეხი?
წაფუხინეთ განა მალა, ჩაფუშაღეთ განა დახლი
და წამოტუხინოთ გარბის უკან — ვით წაცევი ეზოს ძალღი,
ჯერ სად არის! აწი საზონ მან შენს შვილთა დაცვის ძალა,
ვინც ჩვენს დიად მშობედ კერას დახანგრევად მოუძალა,
ვინც სახლკარის ასაკლებად შემოგვეგებრა ვით ყაჩაღი,
რომ დახანძროს ჩვენი მიწა, რომ გათელოს ჩვენი ბაღი!
დე იწვნის დღეს ხანაცვლო და შენს პირმშოს, დევგმირ ქალაქს,
ვით აფთარმა ცოფიანმა — შეატეხოს თავის ქალა!
დე გაღიქტეს მტერი ფერფლად შენს ბობოქარ კალთაზედა, —
ვოლგავ, ვოლგავ, მშობლიურა — დიდ რუსეთის წყალთა დედა!

ოზანი მელგარიკა

აგვიპვიღან ეღვისაგური გამოქსავის შაჰღავ

ნახ. დონისა



პიტრე — ყველაფერს მოველოდი, მაგრამ იმას მაინც ვერ წარმოვიდგენდი, თუ აფრიკის სიცხეები შემოადგომასზე დაიწყებოდა... ბერლინში.



1.

რომელია: ამბობენ ხვინჭი ამოუცნობი საიდუმლოების ნიმუშით, მე მალე გაგივებ შენი ღიმილის საიდუმლოებას.



2.

მართლაც მალე გაივებ...

ასე ეგონა ჰიზდარსა

ახე ეგონა ჰიზდარსა მხოფლით დაკობუარით, ეგრობა ხელში მიჭარავს, აფრიკაც ჩემი არიო.

ხტალინგრაღს გაღვინავარღებ, ბაქოს წავთს ვლუამ ულაბაო, ქაიროს ორგანიზება, რომმელს შიგამდე სწრაფსაო.

მალე აზის მიწაზე ფეხს დასდგამს ტრეგტანთ ჯარიო, მადიარი ინდოეთისა ჩემთვის ოღება კარიო...

მაგრამ ეხლა ფაშისტ სვავებს შეუბრუნა „ბედმა“ კები: კავკასიის მთავარებში მათ დაატყდათ თავზე მენი.

ხტალინგრაღის მისახლეფთან დაუტყურათ უკვე ფები, იქ იწვნენ დარტყმის ძალა ხერხემაღის გაღამებენი.

მალე ჩვენ იმ ავანაკებს დაფინახავთ ვათოკილებს: ხახტოუ მახუხს მოჭკითხავენ ხამხჯავროს წინ დაჩოქილებს.

შუკმინი

როცა ფაშისტები იყოფდნენ ნაძარცვ-სიცილებს, შენი თურმა კურც მიულერიმა სთქვა:

— შეგობრებო, არ დაგავიწყდეთ, რომ მე ოთხი ბავშვი მყავს, მე შატი უნდა შენახვედროთ.

როცა ჩვენმა მებრძოლებმა კურც მიულერი ტყვედ ჩაიგდეს, მან უთხრა თარჯიმანს:

— ამბანავო კომისარო, თუ ღმერთი გწამთ, შემიბრალეთ: მე ოთხი ბავშვი მყავს.

(„საბრძოლო განგაშა“)

გამოსწორებელი

სისხლის სამართლის დამნაშავე კარლ შევინი, გამოსწორების მიზნით, გერმანიის არმიოში ჩარიცხეს მოხალისედ და ციხიდან პირდაპირ ფრონტზე გაგზავნეს.

რამდენიმე წნის შემდეგ მისმა მოძობლებმა გაიგეს, რომ მითი შეიღო არა თუ გამოსწორდა, არამედ სულმთლად გაიბრწნა... საფლავში.

(„საბრძოლო დროშა“)

გერმანულ სკოლაში

მასწავლებელი: კარლ, რა ჯიშის ხე არის რუსეთში ყველაზე მეტად გავრცელებული?

კარლ: არყის ხე, ბატონო მასწავლებელო.

მასწავლებელი: სწორია. ეხლა ისა სთქვი, რას აკეთებენ არყის ხისაგან?

კარლ: ჯერებს ჩვენი ჯარისკაცებისათვის, ბატონო მასწავლებელო.

(„დავცნოთ შტერს“)

უბრალო აკრითმეტიკა

— მოვილოცეთ ფრაუ, გავიგეთ, თქვენ საბჭოთა კავშირ-გერმანიის ფრონტიდან ორი ვაჟი დაგიბრუნდათ.

— მართალია, მაგრამ ორთავგსაგან შეიძლება მხოლოდ ერთი მთელის შედგენა.

გაიეჟრა



— რამ დაგაღონა კარლ?

— როგორ არ დაგაღონდე, როცა გერმანიაში ცხოვრება ასე ძვირდება? ვანა შენც ეს არ ვალდებ?

— არა ჩემო კარგო... მე, ცხოვრების გაძვირებაზე უფრო, გერმანელთა სიცოცხლის გათავება მაწუხებს.